

คำฟ้อง

คดีหมายเลขดำที่

/๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่

/๒๕

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๒๐ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง

นายยิ่งชีพ อัชฌานนท์ ที่ ๑ กับนายอานนท์ นำภา ที่ ๒ ผู้ฟ้องคดี

สำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ที่ ๓
กองทัพบก ที่ ๔
กองทัพเรือ ที่ ๕
กองทัพอากาศ ที่ ๖
กรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ๗
กระทรวงการคลัง ที่ ๘
คณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (กกม.) ที่ ๙ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่รัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่รัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

ข้าพเจ้า

- นายยิ่งชีพ อัชฌานนท์ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ อยู่ที่ เลขที่ ๒๙ ซอยหัดสติเสวี ถนนสุทธิสารวินิจฉัย แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๓๓๐
- นายอานนท์ นำภา ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ อยู่ที่ เลขที่ ๕๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลมะบัว อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ ๔๕๑๗๐

มีความประสงค์ขอฟ้องคดีต่อ

๑. สำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่ที่ เลขที่ ๑ ถนนนครปฐม เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๓๐๐
๒. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อยู่ที่ ถนนพระราม ๑ แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๓๓๐
๓. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อยู่ที่ เลขที่ ๑๒๐ หมู่ ๓ ชั้น ๖-๙ อาคารรัฐประศาสนภักดี ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๑๐
๔. กองทัพบก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อยู่ที่ กองบัญชาการกองทัพบก ถนนราชดำเนินนอก เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๐๐
๕. กองทัพเรือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ อยู่ที่ กองบัญชาการกองทัพเรือ พระราชวังเดิม ถนนอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๖๐๐
๖. กองทัพอากาศ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ อยู่ที่ กองบัญชาการกองทัพอากาศ เลขที่ ๑๗๑ ถนนพหลโยธิน แขวงสนามบิน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐
๗. กรมสอบสวนคดีพิเศษ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ อยู่ที่ เลขที่ ๑๒๘ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๑๐
๘. กระทรวงการคลัง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ อยู่ที่ถนนพระรามที่ ๖ แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๕๐๐
๙. คณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (กกม.) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ อยู่ที่ เลขที่ ๑๒๐ หมู่ ๓ ชั้น ๖-๙ อาคารรัฐประศาสนภักดี ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๑๐

รายละเอียดของการกระทำ ข้อเท็จจริง หรือพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำที่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายที่พอเข้าใจได้

ข้อ ๑ ขณะฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีตำแหน่งผู้อำนวยการโครงการอินเทอร์เน็ตเพื่อกฎหมายประชาชน (iLaw) ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ มีหน้าที่ติดตามการออกกฎหมายใหม่ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนและติดตามบันทึกข้อมูลการดำเนินคดีที่เป็นการใช้กฎหมายจำกัดสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชน และมีการเข้าร่วมสังเกตการณ์ชุมนุมในประเทศไทยเพื่อบันทึกข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐในการละเมิดสิทธิเสรีภาพในการชุมนุม รวมไปถึงกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนร่วมกันเป็นอาสาสมัครจับตาดูการเลือกตั้งด้วย นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ยังเป็นอุปนายกสมาคมนักกฎหมายสิทธิมนุษยชน รองประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสภานายความ เป็นกรรมการมูลนิธิสิทธิทางดิจิทัลซึ่งเป็นองค์กรที่ทำงานส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในยุคที่โลกกำลังจะเปลี่ยนผ่านไปเป็นยุคดิจิทัลในระดับภูมิภาคเอเชีย

ตะวันออกเฉียงใต้ เป็นกรรมการมูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม และเป็นกรรมการในคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน (กป.อพช.) ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ยังมีสถานะเป็นนักวิชาการที่เป็นวิทยากรให้ความรู้ในสถาบันการศึกษาหลายแห่ง เช่น คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะวารสารศาสตร์และการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมทั้งเคยเป็นวิทยากรอบรมให้กับกิจกรรมของหน่วยงานราชการหลายแห่ง เช่น กระทรวงยุติธรรม, สถาบันพระปกเกล้า, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฯลฯ เคยเป็นอาจารย์พิเศษวิชากฎหมายและสังคมระหว่างประเทศ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เคยเป็นวิทยากรวิชาหลักวิชาชีพนักกฎหมายของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปัจจุบันยังเป็นอาจารย์พิเศษคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ยังทำธุรกิจโดยเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท อัจฉา กฎหมายและทรัพย์สิน จำกัด ซึ่งประกอบกิจการให้เช่าห้องพัก และให้บริการที่พักอาศัย และบริษัท ร็อคเก็ตมีเดียแล็บ จำกัด ซึ่งประกอบกิจการรับจ้างผลิตเนื้อหาบนสื่อออนไลน์ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ร่วมเปิดบัญชีที่ใช้สำหรับทำรายรับรายจ่ายของบริษัททั้งสองแห่ง ยังมีหน้าที่ติดต่อกับธุรกิจกับคู่สัญญาและพูดคุยให้บริการกับลูกค้าและยังเป็นผู้ดูแลเฟซบุ๊กของกิจการทั้งสองแห่ง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ยังมีงานอดิเรก คือ การปลูกต้นไม้ใหญ่ และเพาะพันธุ์ต้นไม้ยืนต้นเพื่อแจกให้กับประชาชนทั่วไปนำไปปลูกในที่ดินของตนเองเพื่อเพิ่มปริมาณพื้นที่สีเขียวในประเทศไทย และได้จัดทำเพจเฟซบุ๊ก ชื่อ See - sow - seeds เพาะเพลินๆ เพื่อใช้ประชาสัมพันธ์ในการแจกต้นไม้ ติดต่อกับพูดคุยเรื่องพันธุ์ไม้และการปลูกต้นไม้กับประชาชนที่สนใจช่วยกันรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมทั้งหมดด้วย

ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ประกอบอาชีพทนายความที่ศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน และเป็นประชาชนที่ออกมาใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและการเคลื่อนไหวทางการเมืองตามที่ได้รับรองภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกมาเคลื่อนไหวทางการเมืองอย่างเห็นได้ชัดภายหลังจากเหตุการณ์สลายการชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้เป็นทนายความให้กับประชาชนกลุ่มแนวร่วมดังกล่าวที่ถูกดำเนินคดีจากการชุมนุมเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ และหลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีก็ได้ประกอบอาชีพทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชนและออกมาเคลื่อนไหวทางการเมือง โดยมีเจตนาเพื่อให้มีการบริหารราชการแผ่นดินให้สอดคล้องกับการปกครองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน อย่างเสมอมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จนถึงปัจจุบัน ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีส่วนร่วมในการเรียกร้องและขับเคลื่อนสังคมอย่างเห็นได้ชัด จนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับรางวัล จารุพงษ์ ทองสินธุ์ เพื่อประชาธิปไตย ประจำปี ๒๕๖๓ โดย สภานักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี ๒๕๖๓ และรางวัลคิงจิวเพื่อสิทธิมนุษยชน ประเทศเกาหลีใต้ เมื่อปี ๒๕๖๔ ในฐานะนักเคลื่อนไหวเพื่อปกป้องประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นประชาชนชาวไทยที่มีความสนใจในด้านสิทธิมนุษยชนและการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และได้ใช้สิทธิเสรีภาพตามที่ได้รับรองตามรัฐธรรมนูญในการแสดงออกวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา รวมถึงมีส่วนร่วมทางการเมือง เรียกร้องให้มี

การแก้ไขปรับปรุงการบริหารจัดการราชการแผ่นดิน จัดทำนโยบาย และการบังคับใช้กฎหมายให้สอดคล้องกับหลักการภายใต้ระบอบประชาธิปไตยและหลักสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพตามครรลองของระบอบประชาธิปไตยอันได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๒๕ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี รับผิดชอบการบริหารราชการทั่วไป รวมถึงเสนอแนะนโยบายและวางแผนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความมั่นคง และปฏิบัติราชการอื่นใดตามกฎหมาย ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสำนักข่าวกรองแห่งชาติเป็นส่วนราชการในสังกัด มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการการข่าวกรอง ติดตามสถานการณ์ภายในประเทศและต่างประเทศที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติ และรายงานต่อนายกรัฐมนตรีและสภาความมั่นคงแห่งชาติ กระจายข่าวกรองที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติให้หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องใช้ประโยชน์ตามความเหมาะสม รวมถึงปฏิบัติราชการอื่นๆ ตามกฎหมาย ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ และมีกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอธม.) เป็นส่วนราชการในสังกัด มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีอำนาจหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชน และความมั่นคงของราชอาณาจักร รวมถึงปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของข้าราชการตำรวจ หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยในคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดเป็นหน่วยงานในสังกัด มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับงานป้องกันยาเสพติด สืบสวน ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทั่วราชอาณาจักรตามที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ตามกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งโดยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๒๕ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผน ส่งเสริม พัฒนา และดำเนินกิจการเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การออกทุนนิยมวิทยา และการสถิติ และราชการอื่นตามกฎหมาย ตามมาตรา ๒๔ แห่ง

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็น หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการ กระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ มีหน้าที่เตรียมกำลังกองทัพก การป้องกันราชอาณาจักร และดำเนินการ เกี่ยวกับการใช้กำลังกองทัพกตามอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหม มีผู้บัญชาการทหารบกเป็น ผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งโดยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเป็นหน่วยงานทาง ปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และ เป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการ กระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ มีหน้าที่เตรียมกำลังกองทัพเรือ การป้องกันราชอาณาจักร และดำเนินการ เกี่ยวกับการใช้กำลังกองทัพเรือตามอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหม มีผู้บัญชาการทหารเรือเป็น ผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ ตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งโดยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงเป็นหน่วยงานทาง ปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และ เป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการ กระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ มีหน้าที่เตรียมกำลังกองทัพอากาศ การป้องกัน ราชอาณาจักร และดำเนินการ เกี่ยวกับการใช้กำลังกองทัพอากาศตามอำนาจหน้าที่ของ กระทรวงกลาโหม มีผู้บัญชาการทหารอากาศเป็น ผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ ตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งโดยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงเป็นหน่วยงานทาง ปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และ เป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ เป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๒๕ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกัน การปราบปราม การสืบสวน และการสอบสวนคดีพิเศษที่ต้องดำเนินการ สืบสวนและสอบสวนโดยใช้วิธีการพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ ตามข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษกระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ จึงเป็นหน่วยงานทาง ปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็น หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเงินการคลังแผ่นดิน ทรัพย์สินของแผ่นดิน และราชการอื่นๆ ตามมาตรา ๑๐

แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่และเจ้าหน้าที่นั้นไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ จึงต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ เป็นคณะบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งและมีอำนาจหน้าที่ดูแลและดำเนินการเพื่อรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ในระดับร้ายแรง กำกับดูแลการดำเนินงานของศูนย์ประสานงานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยระบบคอมพิวเตอร์แห่งชาติและหน้าที่อื่นๆ ตามมาตรา ๑๒ และ มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ.๒๕๖๒ โดยมีรัฐมนตรีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นประธานกรรมการ และมีกรรมการอื่น ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และเลขาธิการคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกิน ๔ คน

ในการฟ้องคดีและดำเนินคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้มอบอำนาจให้ นายอภิรักษ์ นันทเสรี หรือ นางสาวฉัตรมณี ไตรสนธิ เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๖-๔๔๐-๑๔๕๔ หรือ ๐๙๕-๗๑๙-๖๐๘๔ (จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) risingsunlaw2021@gmail.com เป็นผู้รับมอบอำนาจในการฟ้องคดีและดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ตลอดกระบวนการพิจารณาในศาลปกครองกลางและศาลปกครองสูงสุดจนกว่าคดีจะถึงที่สุด รายละเอียดปรากฏตามหนังสือมอบอำนาจเอกสารที่แนบมากับคำฟ้องนี้

เพื่อความสะดวกในการติดต่อกับผู้ฟ้องคดีทั้งสอง จัดส่งหมายเรียก คำสั่ง เอกสารหรือคำคู่ความ หนังสือแจ้งของศาล หมายแจ้ง และหรือหนังสือใดๆ ถึงผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ขอให้ศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองสูงสุดได้โปรดจัดส่งเอกสารไปยัง นายอภิรักษ์ นันทเสรี และหรือ นางสาวฉัตรมณี ไตรสนธิ บริษัทกฎหมาย ไรซิงซัน จำกัด เลขที่ ๘ ซอยพัฒนาการ ๖๙ แยก ๒-๓ ถนนพัฒนาการ แขวงประเวศ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๕๐

ข้อ ๒ เพกาซัสสปายแวร์ (PEGASUS SPYWARE) เป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ผลิตโดยบริษัท เอ็นเอสโอ กรุ๊ป เทคโนโลยี จำกัด โปรแกรมนี้เป็นเทคโนโลยีล้ำสมัยที่ใช้เป็นอาวุธสงครามทางไซเบอร์ ในช่วงเวลาหนึ่งเพกาซัสสปายแวร์เรียกได้ว่าเป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัยและฉลาดที่สุดที่ถูกคิดค้นขึ้น เพกาซัสสปายแวร์ถูกออกแบบมาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเจาะเข้าระบบ สอดแนม เข้าถึง และกระทำต่อระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลเป้าหมาย เพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล คือ รหัสผ่าน ข้อความ ข้อมูลการเชื่อมต่อ (NETWORK DETAILS) อีเมลล์ ประวัติการสนทนา ประวัติการเข้าถึงเว็บไซต์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ (SOCIAL NETWORK) รูปถ่ายและวิดีโอ ตำแหน่งที่อยู่ (GPS) ปฏิทิน รายชื่อผู้ติดต่อ และการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่

เชื่อมต่อผ่านอินเทอร์เน็ตและที่ไม่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต รวมถึงควบคุมและเปิดไมโครโฟนหรือกล้องบันทึกเสียง จับภาพหน้าจอ บันทึกการสนทนาผ่านโทรศัพท์มือถือ และเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลทั้งหมดในโทรศัพท์มือถือหรือระบบคอมพิวเตอร์ที่ตกเป็นเป้าหมาย โดยวิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยเมื่อเพกาซัสสพายแวร์สามารถเจาะเข้าระบบและเข้าถึงข้อมูลของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ได้แล้ว เพกาซัสสพายแวร์จะทำการรวบรวม ทำสำเนาและส่งข้อมูลของอุปกรณ์ดังกล่าวส่งกลับไปให้ผู้ควบคุมโปรแกรมนี้โดยทันที ทำให้ผู้ควบคุมเพกาซัสสพายแวร์สามารถเข้าถึงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นทั้งหมดได้ ซึ่งโปรแกรมสพายแวร์นี้จะยังคงอยู่ในระบบของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นระยะเวลานานเท่าใดก็ได้เพื่อติดตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานอุปกรณ์นั้นๆ ได้ตลอดการใช้งาน

เพกาซัสสพายแวร์เป็นเครื่องมือที่สามารถทำงานได้แบบระยะไกล กล่าวคือ ผู้เจาะระบบปฏิบัติการและผู้สั่งการให้ดำเนินการเจาะเข้าระบบไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานที่เดียวกับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป้าหมาย โดยผู้ควบคุมเพกาซัสสพายแวร์ต้องมีข้อมูล คือ หมายเลขโทรศัพท์ที่อุปกรณ์เป้าหมายใช้งานอยู่เท่านั้น และสามารถส่งคำสั่งเพื่อเจาะเข้าไปยังอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ได้ทันที โดยที่เจ้าของอุปกรณ์ดังกล่าวไม่ต้องดำเนินการใดๆ หรือไม่ต้องกดคำสั่งใดๆ ในอุปกรณ์ที่ถูกเจาะเลย (ZERO-CLICK APPROACH) นั้นทำให้เพกาซัสสพายแวร์สามารถทำงานในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นได้โดยที่เจ้าของข้อมูลไม่อาจรู้ตัวได้ และไม่สามารถระมัดระวังหรือป้องกันตัวเองจากเพกาซัสสพายแวร์ได้ รายละเอียดปรากฏตามบทความเรื่อง “รู้จักกับเพกาซัส อวูร์ไซเบอร์ที่ร้ายแรงที่สุดในโลก เครื่องมือของรัฐการล้วงข้อมูลคนเห็นต่าง”, รายงานข่าวเรื่อง THE EXIT แผ่นหลักฐาน “เพกาซัส” สอดแนมไทย และรายงานเรื่อง HIDE AND SEEK ติดตามสพายแวร์เพกาซัสของกลุ่มเอ็นเอสโอที่ปฏิบัติการอยู่ใน ๔๕ ประเทศ และ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑, ๒ และ ๓ ตามลำดับ

ลักษณะการทำงานของเพกาซัสสพายแวร์ในการเจาะเข้าระบบปฏิบัติการไอโอเอส ซึ่งเป็นระบบปฏิบัติการของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองในลักษณะ ZERO-DAY EXPLOIT กล่าวคือ เพกาซัสสพายแวร์จะอาศัยช่องโหว่ของระบบปฏิบัติการในโปรแกรม iMessage และส่งไฟล์สกุล .GIF ซึ่งไฟล์ดังกล่าวจะแฝงไฟล์สกุล .PDF ที่อาจนำไปสู่การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มุ่งก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์ (FORECEDENTRY EXPLOIT CHAIN) เพื่อแฝงตัวและเจาะเข้าไปในระบบปฏิบัติการ ทำให้เชื่อมต่อกับระบบควบคุม ทำให้ลูกค้าของบริษัท เอ็นเอสโอ กรุ๊ป เทคโนโลยี จำกัด สามารถควบคุมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกเพกาซัสสพายแวร์โจมตี โดยที่เจ้าของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป้าหมายไม่สามารถทราบได้ และไม่สามารถป้องกันการถูกเจาะเข้าระบบโดยเพกาซัสสพายแวร์ได้ โดยเพกาซัสสพายแวร์สามารถเจาะเข้าโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ทุกระบบปฏิบัติการ รวมทั้ง ระบบไอโอเอส (IOS) ระบบแอนดรอยด์ (ANDROID) และระบบแบล็คเบอร์รี่ (BLACKBERRY) รายละเอียดปรากฏตามรายงานเรื่อง FORECEDENTRY NSO GROUP iMessage ZERO-CLICK EXPLOIT CAPTURED IN THE WILD พร้อมคำแปลภาษาไทย เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๔

ทั้งนี้ บริษัท เอ็นเอสโอ กรุ๊ป เทคโนโลยี จำกัด ซึ่งเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายใบอนุญาต (license) ในการใช้งานเพกาซัสสายแควร์ จะทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมการทำงานของเพกาซัสสายแควร์ตามคำสั่งของลูกค้า โดยลูกค้าจะเป็นผู้ระบุหมายเลขโทรศัพท์ที่จะเป็นเป้าหมายในการเจาะระบบเพื่อให้เพกาซัสสายแควร์ทำงาน และนำข้อมูลที่เจาะเข้าถึงได้มามอบให้กับลูกค้าตามชนิดและประเภทที่ลูกค้าสั่งให้ดำเนินการ ซึ่งในปี ๒๕๖๔ บริษัท เอ็นเอสโอ กรุ๊ป เทคโนโลยี จำกัด ได้เผยแพร่ “รายงานความโปร่งใสและความรับผิดชอบ” (TRANSPARENCY AND RESPONSIBILITY REPORT 2021) รายละเอียดปรากฏตามรายงานความโปร่งใสและความรับผิดชอบต่อเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๕ โดยระบุไว้ชัดเจนหลายแห่งในรายงานฉบับนี้ว่าสายแควร์เพกาซัสจะถูกขายและใช้งานโดยลูกค้าที่เป็นหน่วยงานของรัฐเท่านั้น เช่น ในย่อหน้าแรกของหน้า ๗ ว่าบริษัท เอ็นเอสโอ กรุ๊ป เทคโนโลยี จำกัด จะจำหน่ายใบอนุญาตให้กับหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย และหน่วยงานด้านการข่าว ของรัฐที่มีอธิปไตยเท่านั้น เราไม่มีความรับรู้เกี่ยวกับบุคคลเป้าหมายที่รัฐนั้นๆ ต้องการจะสืบสวน และอีกครั้งในย่อหน้าที่สอง ของหน้า ๘ ว่า เราจะออกใบอนุญาตใช้งานเพกาซัสให้กับรัฐหรือหน่วยงานของรัฐที่ได้รับการอนุมัติ ได้รับการยืนยัน ได้รับมอบอำนาจ เท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อใช้ในการด้านความมั่นคงของชาติ และการสืบสวนเพื่อการบังคับใช้กฎหมายที่สำคัญๆ

ในปัจจุบัน สื่อมวลชนระดับโลกหลายแห่งได้รวมงานกันเพื่อขุดค้นข้อมูลและเปิดเผยต่อสาธารณะว่ารัฐบาลในหลายๆ ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐบาลของประเทศที่ไม่ได้เป็นประชาธิปไตยและมีพฤติกรรมการกดขี่ควบคุมประชาชน เช่น ซาอุดีอาระเบีย และสาธารณรัฐโตโก เป็นต้น ได้มีการใช้เพกาซัสสายแควร์เพื่อสอดแนมผู้สื่อข่าว นักปกป้องสิทธิมนุษยชน นักการเมือง และกลุ่มบุคคลอื่นๆ รวมถึงกลุ่มบุคคลที่มีความเห็นทางการเมืองที่แตกต่างจากรัฐบาลเป็นจำนวนมาก เช่น การใช้เพกาซัสสายแควร์เพื่อเจาะเข้าระบบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับจามาล คาช็อกกี (JAMAL KHASHOGGI) ก่อนที่จามาลจะถูกฆาตกรรมภายในสถานกงสุลซาอุดีอาระเบียในกรุงอิสตันบูล ประเทศตุรกี, การใช้เพกาซัสสายแควร์เพื่อเจาะเข้าระบบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของนักข่าวสำนักข่าว EL FARO ในประเทศเอลซัลวาดอร์ และการใช้เพกาซัสเพื่อเจาะเข้าระบบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของนายเอ็มมานูเอล มาครง ประธานาธิบดีสาธารณรัฐฝรั่งเศส รายละเอียดปรากฏตามบทความเรื่อง “บินดูรอบโลก ตามรอบความเสียหายของสลายแควร์เพกาซัส” เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๖ การกระทำดังกล่าวย่อมถือเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักการภายใต้ระบบประชาธิปไตยอย่างชัดเจน ซึ่งสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (UNITED NATIONS HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS) ได้ยืนยันว่าการใช้เพกาซัสสายแควร์ในลักษณะดังกล่าว ถือเป็นการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมายอันเป็นการกระทบกระเทือนต่อสิทธิมนุษยชน เนื่องจากการใช้โปรแกรมเพื่อเฝ้าระวังต่างๆ รวมถึงเพกาซัสสายแควร์นั้น เคยนำไปสู่การจับกุม การข่มขู่ หรือการฆ่าผู้สื่อข่าวและนักปกป้องสิทธิมนุษยชน การใช้โปรแกรมเพื่อเฝ้าระวังดังกล่าว จึงต้องมีการใช้อย่างจำกัดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทบกระเทือนต่อสิทธิในความเป็นส่วนตัวของประชาชน รายละเอียดปรากฏตามหมายข่าวของสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๗

เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS - OHCHR) จึงได้ออกรายงานยื่นต่อ คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (UNITED NATIONS HUMAN RIGHTS COUNCIL - UNHRC) เกี่ยวกับสิทธิความเป็นส่วนตัวในยุคดิจิทัล เพื่อระบุถึงความท้าทายจากการละเมิดสิทธิในทางไซเบอร์ และให้คำแนะนำต่อรัฐสมาชิกในการรักษาสิทธิมนุษยชนท่ามกลางโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กล่าวถึงความอันตรายของการใช้เทคโนโลยีเจาะระบบ โดยมีสพายแวร์ชื่อ “เพกาซัส” เป็นตัวอย่างที่สำคัญ ในข้อ ๕. ระบุว่า เพกาซัสถูกเปิดโปงหลังจากมีเบอร์โทรศัพท์กว่า ๕๐,๐๐๐ หมายเลขที่คาดว่าเป็นของเป้าหมายที่เพกาซัสโจมตีหลุดออกมาพบว่า เป็นหมายเลขโทรศัพท์ของนักข่าว อย่างน้อย ๑๘๙ หมายเลข เป็นหมายเลขโทรศัพท์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน อย่างน้อย ๘๕ หมายเลข และเป็นนักการเมือง รัฐมนตรี เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ทางการทูต อย่างน้อย ๖๐๐ หมายเลข ในข้อ ๖. ระบุว่า ทางบริษัท เอ็นเอสโอ กรุ๊ป เทคโนโลยี รายงานว่า มีอย่างน้อย ๖๐ รัฐบาลใน ๔๕ ประเทศที่เป็นลูกค้า ในข้อ ๗. ยังอธิบายว่า ศักยภาพของสพายแวร์และบริการที่นำเสนอให้ในตลาดการค้าของโลกลนี้ เป็นเรื่องที่น่าหวาดกลัว โดยตัวอย่างของเพกาซัสสพายแวร์เมื่อติดตั้งเข้ามาในโทรศัพท์แล้วก็จะสามารถเข้าถึงข้อมูลในอุปกรณ์นั้น และแอบสอดส่องได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมงได้อย่างสิ้นเชิงและไม่มีข้อจำกัด โดยเพกาซัสสามารถติดตั้งด้วยวิธีการโจมตีที่เป้าหมายไม่ต้องการคลิกอะไรเลย ซึ่งโปรแกรมลักษณะเช่นนี้ทำให้แทบเป็นไปไม่ได้เลยที่เหยื่อจะหลีกเลี่ยงการถูกเจาะได้ รายละเอียดปรากฏตามรายงานเรื่องสิทธิในความเป็นส่วนตัวในยุคดิจิทัล ของสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS - OHCHR) เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๘

อย่างไรก็ดี ในส่วนของประเทศไทยนั้น ได้มีการจัดซื้อสพายแวร์เพื่อใช้สอดแนมและเข้าถึงข้อมูลในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หลายประเภท เช่น การจัดซื้อโปรแกรม RCS โดยกรมราชทัณฑ์และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และการจัดซื้อโปรแกรม CIRCLES โดยกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑, กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และหน่วยข่าวกรองในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพื่อดักฟังบทสนทนาทางโทรศัพท์และหาตำแหน่งที่อยู่ของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ทั้งนี้ ประเทศไทยได้มีการจัดซื้อเพกาซัสสพายแวร์จากบริษัทผู้ผลิต คือ บริษัท เอ็นเอสโอ กรุ๊ป เทคโนโลยี จำกัด (N.S.O GROUP TECHNOLOGIES LTD.) ซึ่งเป็นบริษัทจำกัดจดทะเบียนตามกฎหมายของประเทศอิสราเอล มีการพัฒนา ผลิต จัดจำหน่ายชุดคำสั่งทางคอมพิวเตอร์ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเครื่องมืออุปกรณ์ทางคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการป้องกันการเข้าระบบคอมพิวเตอร์และความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ขายให้กับหน่วยงานของรัฐที่ได้รับการอนุมัติจากกระทรวงกลาโหมของประเทศอิสราเอลก่อนแล้วเท่านั้น ผ่านบริษัทจัดซื้อภายในประเทศ เช่น บริษัท ไทย เอ็นจิเนียริง รีเวอร์ดี จำกัด เป็นต้น รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเอกสารรับรองสถานะบริษัทจากนายทะเบียนบริษัทและห้างหุ้นส่วนประเทศอิสราเอลพร้อมคำแปลภาษาไทย และสำเนาเอกสารขององค์การบริหารบริษัทอิสราเอล กระทรวงยุติธรรม ประเทศอิสราเอลพร้อมคำแปลภาษาไทย และภาพหน้าเว็บไซต์ เว็บไซต์ NSOGROUP.COM/GOVERNANCE พร้อมคำแปลภาษาไทย เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๙ ถึง ๑๑

ตามลำดับ จากการตรวจสอบพบว่า ประเทศไทยใช้เพกาซัสสปายแวร์เพื่อสอดแนมและเข้าถึงข้อมูลอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาเป็นระยะเวลานานตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับการรัฐประหารโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) นำโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา และมีการตรวจพบการใช้เพกาซัสสปายแวร์จากการตรวจ IP ADDRESS และโดเมน จำนวน ๔ ครั้ง ใช้ชื่อโดเมนว่า SIAMHA[.]INFO, THTUBE[.]VIDEO, THAINEWS[.]AISA และไม่ปรากฏชื่อโดเมน ๑ ครั้ง และในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ตรวจพบการใช้เพกาซัสสปายแวร์ผ่านโดเมนของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ตั้งแต่เดือนมกราคม ปี ๒๕๖๑ มาจนถึงปัจจุบัน เพกาซัสสปายแวร์ได้ถูกนำมาใช้ประเทศไทย ใช้ชื่อผู้ปฏิบัติการว่า “CHANG” เพื่อใช้สอดแนม เข้าถึงระบบปฏิบัติการและข้อมูลของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยตรวจพบ IP ADDRESS และโดเมนที่แสดงให้เห็นการใช้เพกาซัสสปายแวร์ในประเทศไทยจำนวนมาก รายละเอียดปรากฏตามบทความ “‘เพกาซัส’ เมื่อรัฐไทยกลายเป็นอาชญากรไซเบอร์” และรายงานเรื่อง GeckoSpy Pegasus Spyware Used against Thailand’s Pro-Democracy Movement พร้อมคำแปลภาษาไทย เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับ

ข้อ ๓ ในการใช้เพกาซัสสปายแวร์ในประเทศไทย เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ได้ร่วมกันใช้เพกาซัสสปายแวร์เพื่อเจาะเข้าระบบ สอดแนม เข้าถึง และกระทำเพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล คือ รหัสผ่าน ข้อความ ข้อมูลการเชื่อมต่อ (NETWORK DETAILS) อีเมลล์ ประวัติการสนทนา ประวัติการเข้าถึงเว็บไซต์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ (SOCIAL NETWORK) รูปถ่ายและวิดีโอ ตำแหน่งที่อยู่ (GPS) ปฏิทิน และรายชื่อผู้ติดต่อ ควบคุมและเปิดไมโครโฟนหรือกล้อง บันทึกเสียง จับภาพหน้าจอ บันทึกการสนทนาผ่านโทรศัพท์มือถือ และเข้าถึงไฟล์ข้อมูลต่างๆ รวมถึงส่งและทำสำเนาข้อมูลดังกล่าว โดยมีการจัดซื้อเพกาซัสสปายแวร์มีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อระบุเป้าหมายและแสดงผลข้อมูลที่รวบรวมจากเป้าหมาย และจะมีการใช้เพกาซัสสปายแวร์เพื่อเจาะเข้าระบบข้อมูลและรวบรวมข้อมูลเข้าสู่ระบบรวบรวมและประมวลผลข้อมูลที่ติดตั้งโปรแกรมเพื่อส่งเพกาซัสสปายแวร์ไปยังอุปกรณ์เป้าหมายและรวบรวมข้อมูลเพื่อส่งกลับไปยังอุปกรณ์ที่เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ สามารถเข้าถึงได้ รวมถึงจะมีการจัดเก็บข้อมูลอยู่ในระบบจัดเก็บข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ สามารถเข้าถึงได้ เพื่อตรวจสอบหรือใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าวอีกด้วย

สำหรับข้อมูลเรื่องการใช้เพกาซัสสปายแวร์ในประเทศไทย เคยถูกพูดถึงโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระหว่างการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลและรัฐมนตรีในวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕ โดยนายศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคเพื่อไทย อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ในประเด็นเรื่องความปลอดภัยไซเบอร์ ในช่วงหนึ่งศรัณย์ กล่าวว่า จากดัชนีด้านดิจิทัล (DIGITAL INDEX) ประเทศไทยอยู่อันดับที่ ๔๔ จาก ๑๑๐ ประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นอันดับที่ดี แต่สิ่งที่ท่านมองข้ามไปหรือท่านอาจจะไม่สนใจ คือ อันดับด้านความปลอดภัย จาก ๑๑๐ ประเทศเราเกือบจะไม่ติดอันดับที่ ๗๐ ด้วยซ้ำ ในช่วงท้ายก่อนปิดการอภิปราย ศรัณย์กล่าวว่า “ท่านบอกว่าค่าใช้จ่ายของความปลอดภัยไซเบอร์ (CYBER SECURITY) เนี่ยมันแพง หกเรื่องที่ผมพูด มูลค่าความเสียหายเงินที่หมุนเวียนอยู่ในทั้งหมดนี้

สองแสนสามแสนล้าน มันแพงกว่านั้นอีกไหมอะ แล้วที่มีการเปิดเผยว่า ทางรัฐบาลใช้สเปกในการสอดแนมประชาชนของตัวเอง ที่เรียกว่า เพกาซัส ที่การใช้งานครั้งหนึ่ง มีค่าใช้จ่ายไม่ต่ำกว่าหนึ่งล้านบาท อันนี้มันแพงไหม ผมไม่เคยใช้สเปกสเปก ผมไม่เคยทราบที่อื่นเขาเปรียบเทียบราคากันยังไง ทำ E-BIDDING ใหม่ ท่านก็พูดว่าหลายอย่างยังทำไม่สำเร็จหลายอย่างยังทำไม่ได้ แต่เราต้องทำให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้” หลังจากนั้น นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ก็ลุกขึ้นชี้แจงโดยทันที โดยกล่าวว่า “เรื่องสเปกที่เข้าไปดักฟังหรือไปสิงอยู่ในตัวเครื่องมือถือ แล้วก็จะรู้เหมือนสามารถดูหน้าจอ การพูดการคุย การส่งข้อความทั้งหมด อันนี้ผมรู้ว่าจริง ระบบนี้มีจริง เราเคยศึกษาอยู่ แต่ทางกระทรวงดิจิทัลฯ ไม่ได้เป็นคนทำเรื่องนี้ เพราะเราไม่มีอำนาจนะครับ เท่าที่ผมทราบ มันจะเป็นงานด้านความมั่นคงหรือด้านยาเสพติด ท่านต้องไปจับคนร้ายยาเสพติด ท่านก็ต้องไปดักฟังว่าเขาจะส่งยาที่ไหน ผมเข้าใจว่ามีการใช้ในลักษณะแบบนี้ครับ แต่มันจำกัด (LIMIT) มาก ต้องเกี่ยวกับคดีพิเศษ คดีสำคัญที่ต้องดักฟังพ่อค้ายาเสพติด ผมเคยได้ยินว่ามี ไม่ใช่หน่วยงานที่ผมดูนะ แต่มันมีอำนาจแบบนั้นที่ทำได้..” **รายละเอียดปรากฏตามคลิปวิดีโอบันทึกการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล พยานวัตถุท้ายคำฟ้อง (แผ่นบันทึกภาพและเสียง (CD)) หมายเลข ๑** แม้นายชัยวุฒิจะปฏิเสธความรับผิดชอบเรื่องการใช้เพกาซัสสเปก ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่นายชัยวุฒิก็ได้กล่าวยอมรับอย่างชัดเจนแล้วว่า อารูธทางไซเบอร์ชนิดนี้กำลังถูกใช้งานโดยรัฐบาลของไทย ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงหรือด้านยาเสพติด ซึ่งเป็นกิจการในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีอื่นๆ ในคดีนี้ เป็นหลักฐานชิ้นแรกที่ชัดเจนที่สุดที่คนของรัฐบาลไทยยอมรับเองถึงการมีอยู่ การเข้าถึง และการใช้งาน เทคโนโลยีชนิดนี้ที่ผลิตโดยบริษัท เอ็นเอสไอ กรู๊ป เทคโนโลยี จำกัด

ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ นายพิจารณ์ ชาวพัฒน์วงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบบัญชีรายชื่อพรรคก้าวไกล อภิปรายเรื่องสเปกสเปกเพกาซัสอีกครั้งโดยลงรายละเอียดนานกว่าหนึ่งชั่วโมงและเป็นการมุ่งเน้นอภิปรายไม่ไว้วางใจตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม นายพิจารณ์อภิปรายอ้างถึงรายงานการศึกษาของ Citizen Lab พบว่า ในไทยเริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ หรือหลังการรัฐประหารเพียงไม่ถึงสัปดาห์ โดยคาดการณ์ว่า รัฐบาลไทยใช้เงินกับสเปกสเปกตัวนี้ไม่น้อยกว่า ๗๐๐ ล้านบาท ความร้ายแรงคือ การใช้สเปกสเปกสอดแนมชนิดนี้สามารถเข้าถึงความเป็นส่วนตัวและข้อมูลในโทรศัพท์ได้ นอกจากนี้ นายพิจารณ์ยังเปิดเผยว่ามีนักการเมืองฝักใฝ่กันอีกห้าคนที่ถูกเจาะจากเพกาซัสเช่นกัน และยังไม่เปิดเผยมาก่อน คือ นางสาวเบญจมา สว่างจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคก้าวไกลถูกโจมตีอย่างน้อย, นายปกรณ์ อารีกุล ว่าที่ผู้สมัครส.ส.นครศรีธรรมราช ของพรรคก้าวไกลถูกโจมตีอย่างน้อยสองครั้ง, ชัยธวัช ตุลาธน เลขาธิการพรรคก้าวไกล ถูกโจมตีอย่างน้อยหนึ่งครั้ง, พรรณิการ์ วาณิช อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคอนาคตใหม่ ถูกโจมตีอย่างน้อยสองครั้ง และรศ.ดร.ปิยบุตร แสงกนกกุล อดีตเลขาธิการพรรคอนาคตใหม่ ถูกโจมตีอย่างน้อยแปดครั้ง โดยในระหว่างการอภิปรายไม่ไว้วางใจ พล.อ. ชัยชาญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ไม่ได้กล่าวยอมรับโดยตรงว่าหน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงกลาโหมกำลังใช้งานเพกาซัสสเปก แต่พล.อ.ชัยชาญ ก็ไม่ได้ปฏิเสธทั้งที่มีโอกาสที่จะปฏิเสธได้ และถ้าหากกระทรวงกลาโหมไม่ได้ใช้งานเพกาซัสสเปกก็ควรที่จะปฏิเสธให้ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนเกิดความสบายใจ เท่ากับแสดงออกถึงความรับรู้แล้วว่า กระทรวงกลาโหมได้ครอบครองและใช้งานเพกาซัสสเปกอยู่ด้วย โดยไม่ได้ปฏิเสธแม้กระทั่งว่ากำลังใช้งานเพกาซัสสเปกกับนักการเมือง นัก

เคลื่อนไหวฝ่ายตรงข้ามรัฐบาล ตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกล่าวหาหรือไม่ เท่ากับเป็นการยอมรับต่อสภาผู้แทนราษฎรแล้วว่า กระทรวงกลาโหมรับทราบและเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

ข้อ ๔ ในช่วงปี พ.ศ.๒๕๖๓ ภายใต้รัฐบาลที่นำโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้บริหารราชการแผ่นดินโดยไม่มีประสิทธิภาพ มีการใช้อำนาจโดยมิชอบจากองค์กรอิสระต่างๆ ที่ถูกจัดตั้งขึ้นหรือเป็นเครือข่ายอำนาจของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา มีการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชนและขัดต่อหลักการปกครองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยหลายประการ จนทำให้เกิดการรวมตัวกันของประชาชนเพื่อแสดงความไม่เห็นด้วยกับการบริหารราชการแผ่นดินที่ล้มเหลว ผิดพลาด ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา อันเป็นการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ โดยเริ่มจากการชุมนุมในมหาวิทยาลัยที่จัดโดยนักกิจกรรมและนักศึกษา และการชุมนุมเริ่มขยายตัวในช่วงกลางปี พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยเริ่มจากกลุ่มเยาวชนปลดแอก – Free Youth ได้จัดการชุมนุมที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตยเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ซึ่งผู้มาร่วมชุมนุมราว ๓,๐๐๐ คน และได้มีการจัดชุมนุมเพิ่มขึ้นในหลายพื้นที่ทั่วประเทศโดยกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ในภายหลัง เช่น การชุมนุม “เสกคาถาผู้พิทักษ์ปกป้องประชาธิปไตย” เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ และการชุมนุม “ธรรมศาสตร์จะไม่ทน” เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ เป็นต้น

ตลอดปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีกลุ่มกิจกรรมการเมืองหลายกลุ่มมีการรวมตัวและทำกิจกรรมทางการเมือง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลักดันให้เกิดการปกครองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เช่น กลุ่มมวลชนอาสา (We Volunteer) กลุ่มทะลุฟ้า กลุ่มนักเรียนเลว และกลุ่มทะลุวัง เป็นต้น และในช่วงปี พ.ศ.๒๕๖๕ ถึง ปี พ.ศ.๒๕๖๖ ก็ยังมีการชุมนุมโดยมุ่งเน้นไปในเรื่องการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะการแก้ไขสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ ที่ล้มเหลวภายใต้รัฐบาลของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา รวมทั้งการเรียกร้องให้ปล่อยตัวชั่วคราวนักโทษทางการเมือง เช่น การชุมนุมในช่วงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในการประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปค ที่มีผู้ชุมนุมถูกสลายการชุมนุมด้วยกระสุนยางจนมีผู้ชุมนุมถูกกระสุนยางจนตาบอด

จากสถานการณ์การชุมนุมทางการเมืองที่ต่อเนื่องยาวนานกว่า ๓ ปี ฝ่ายรัฐบาลภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้พยายามตอบโต้กลุ่มผู้ชุมนุมโดยมีการใช้กฎหมายดำเนินคดีกับผู้ออกมาเคลื่อนไหวทางการเมือง ใช้เครื่องมือในการสลายการชุมนุมอย่างรุนแรง ไม่เป็นไปตามคู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๘ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๓) และแนวปฏิบัติด้านสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติว่าด้วยการใช้อาวุธที่มีความร้ายแรงต่ำในการบังคับใช้กฎหมาย (United Nations Human Rights Guidance on Less-Lethal Weapons in Law Enforcement) รวมถึงได้มีการสอดแนมบุคคลที่คาดว่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวทางการเมือง โดยในคดีนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ได้ครอบครองโปรแกรมเพกาซัสสพายแวร์และได้ร่วมกันใช้เพกาซัสสพายแวร์สอดแนมและเจาะเข้าระบบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ คอมพิวเตอร์พกพา แท็บเล็ต และอุปกรณ์อื่นในลักษณะเดียวกัน เป็นต้น ของนักเคลื่อนไหวทางการเมือง นักวิชาการ นักการเมือง และเจ้าหน้าที่องค์กรเอกชนไม่แสวงหากำไร (NGOs) อย่างน้อย ๓๕ คน รวมถึงผู้ฟ้อง

คดีทั้งสองด้วย ซึ่งบุคคลที่ถูกเจาะเข้าระบบ สอดแนม เข้าถึง และกระทำเพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล คือ รหัสผ่าน ข้อความ ข้อมูลการเชื่อมต่อ (NETWORK DETAILS) อีเมลล์ ประวัติการสนทนา ประวัติการเข้าถึง เว็บไซต์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ (SOCIAL NETWORK) รูปถ่ายและวิดีโอ ตำแหน่งที่อยู่ (GPS) ปฏิทิน และรายชื่อผู้ติดต่อ รวมถึงควบคุมและเปิดไมโครโฟนหรือกล้อง บันทึกเสียง จับภาพหน้าจอ บันทึกการสนทนาผ่านโทรศัพท์มือถือ และเข้าถึงไฟล์ข้อมูลต่างๆ ได้อีกด้วย รวมถึงส่งและทำสำเนาข้อมูลโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ล้วนเป็นประชาชนที่ออกมาใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและวิพากษ์วิจารณ์การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาทั้งสิ้น โดยช่วงเวลาที่ตรวจพิสูจน์ด้วยวิธีนิติวิทยาศาสตร์ทางคอมพิวเตอร์ (Computer Forensic) และพบการเจาะระบบและการส่งข้อมูลโดยเพกาซัสสลายแวย์หลายครั้งเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกันกับการจัดกิจกรรมชุมนุมทางการเมืองต่อต้านรัฐบาลของพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา รายละเอียดปรากฏตามบทความ “**ประวัติติดโทรศัพท์ : รายงานข้อค้นพบการใช้เพกาซัสสลายแวย์ในประเทศไทย และ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๔**

ในส่วนของผู้ฟ้องคดีทั้งสองนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองถูกเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ใช้เพกาซัสสลายแวย์เจาะเข้าระบบ สอดแนม เข้าถึง และกระทำเพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล คือ รหัสผ่าน ข้อความ ข้อมูลการเชื่อมต่อ (NETWORK DETAILS) อีเมลล์ ประวัติการสนทนา ประวัติการเข้าถึงเว็บไซต์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ (SOCIAL NETWORK) รูปถ่ายและวิดีโอ ตำแหน่งที่อยู่ (GPS) ปฏิทิน และรายชื่อผู้ติดต่อ รวมถึงควบคุมและเปิดไมโครโฟนหรือกล้อง บันทึกเสียง จับภาพหน้าจอ บันทึกการสนทนาผ่านโทรศัพท์มือถือ และเข้าถึงไฟล์ข้อมูลต่างๆ ได้อีกด้วย รวมถึงส่งและทำสำเนาข้อมูลโดยมิชอบด้วยกฎหมาย โดยมีรายละเอียดดังนี้

๒.๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑

เมื่อระหว่างช่วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ได้ร่วมกันใช้เพกาซัสสลายแวย์สอดแนม เจาะเข้าระบบและเข้าถึงข้อมูลในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นโทรศัพท์มือถือยี่ห้อแอปเปิล รุ่นไอโฟนเอสอี และใช้กับหมายเลขโทรศัพท์มือถือหมายเลข (+๖๖) ๐๘๕-๖๑๔-๘๔๕๕ อันเป็นระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตั้งรหัสผ่านและมีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยไม่ได้รับอนุญาตไว้ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับอีเมลล์แจ้งจากบริษัท แอปเปิล ซึ่งเป็นเจ้าของระบบปฏิบัติการ IOS ว่าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กำลังถูกโจมตีโดยผู้โจมตีที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ (STATE-SPONSORED ATTACKERS) **รายละเอียดปรากฏตามอีเมลล์จากบริษัท แอปเปิล ถึงนายยิ่งชีพ อัชฌานนท์ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๕** ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้จัดให้มีการตรวจสอบโทรศัพท์มือถือด้วยวิธีการทางนิติวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ โดยองค์กรด้านเทคโนโลยีไม่แสวงหาผลกำไรที่มีชื่อว่า “ซิติเซ็นแล็บ” ซึ่งมีคณะทำงานประกอบไปด้วยผู้วิจัยเรื่องเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนานโยบายและการมีส่วนร่วมทางกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยี การสื่อสาร สิทธิมนุษยชน และความมั่นคงในระดับโลก (Global Security) ของ Munk School of Global Security and Public Policy ที่อยู่ใน University of Toronto ในประเทศแคนาดา

ผลการตรวจสอบ ปรากฏร่องรอยว่าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ถูกเจาะระบบโดยเพกาซัส สบายแวร์ เพื่อเจาะเข้าระบบและเข้าถึงข้อมูล อย่างน้อย ๑๐ ครั้ง คือ

๒.๑.๑ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ร่วมกับตัวแทนภาคประชาชนใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ รวบรวมรายชื่อประชาชน ๑๐๐,๗๓๒ รายชื่อ เสนอให้แก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ต่อประธานรัฐสภาในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๖๓ และได้มีโอกาสเป็นตัวแทนภาคประชาชนเข้าไปนำเสนอหลักการของร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๑๗-๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และเป็นช่วงเวลาที่มีการชุมนุมทางการเมืองของคณะราษฎรหลายครั้ง

๒.๑.๒ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในช่วงก่อนมีการจัดการชุมนุมในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่ห้าแยกลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร โดยคณะราษฎร ภายหลังจากศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยกรณีที่บ้านพักของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมดังกล่าวด้วย

๒.๑.๓ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ภายหลังจากที่มีการจัดการชุมนุมในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่ห้าแยกลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร โดยคณะราษฎร ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมดังกล่าวด้วย

๒.๑.๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นวันเดียวกับที่มีการจัดการชุมนุมโดยคณะราษฎร ที่บริเวณสี่แยกปทุมวันจนถึงสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เพื่อเรียกร้องให้ยกเลิกประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ และปล่อยตัวนักกิจกรรมที่อยู่ในเรือนจำ ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมดังกล่าวด้วย

๒.๑.๕ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก่อนมีการชุมนุมในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ของแนวร่วมธรรมศาสตร์และการชุมนุม ที่บริเวณด้านหน้ารัฐสภา เพื่อเฝ้าติดตามระหว่างการอภิปรายและการลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาลของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมดังกล่าวด้วย

๒.๑.๖ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๔ เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในช่วงใกล้เคียงกับการชุมนุมของกลุ่มรีเด็ม (REDEM) ซึ่งเป็นการชุมนุมแบบไม่มีแกนนำ ในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่บริเวณห้าแยกลาดพร้าวไปถึงบริเวณหน้าศาลอาญา และการชุมนุมใหญ่ในวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่บริเวณสนามหลวง ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมดังกล่าวด้วย

๒.๑.๗ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในช่วงใกล้เคียงกับการชุมนุมของกลุ่มรีเด็ม (REDEM) เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่ห้าแยกลาดพร้าวถึงบริเวณหน้าศาลอาญา และการชุมนุมใหญ่ในวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่บริเวณท้องสนามหลวง ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไป

ร่วมการประชุมดังกล่าวด้วยในฐานะผู้เข้าร่วมการประชุมที่ใช้เสรีภาพการประชุมตามปกติ ไม่ได้เป็นผู้ร่วมจัดกิจกรรมดังกล่าว

๒.๑.๘ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในช่วงเวลาเดียวกันกับที่มีการจัดกิจกรรมทางเมือง “ยื่นหยุดขัง” เพื่อเรียกร้องให้มีการปล่อยตัวนักโทษทางการเมือง ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไปร่วมการประชุมดังกล่าวด้วยในฐานะผู้เข้าร่วมการประชุมที่ใช้เสรีภาพการประชุมตามปกติ ไม่ได้เป็นผู้ร่วมจัดกิจกรรมดังกล่าว

๒.๑.๙ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในช่วงก่อนการประชุม “ราษฎรยื่นยันดันเพดาน” รำลึกครบรอบ ๘๙ ปี การอภิวัฒน์สยาม ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ซึ่งในวันดังกล่าว ผู้ชุมนุมได้ยื่นหนังสือแสดงจุดยืนยื่นข้อเรียกร้อง รวมถึงข้อเรียกร้องในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ต่อรัฐสภา และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ร่วมปราศรัยในการชุมนุมดังกล่าว เป็นเหตุทำให้ถูกดำเนินคดีในเวลาต่อมาด้วย ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไปร่วมการประชุมดังกล่าวด้วยในฐานะผู้เข้าร่วมการประชุมที่ใช้เสรีภาพการประชุมตามปกติ ไม่ได้เป็นผู้ร่วมจัดกิจกรรมดังกล่าว

๒.๑.๑๐ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในช่วงภายหลังจากที่มีศาลรัฐธรรมนูญได้อ่านคำวินิจฉัยในคดีระหว่าง นายณัฐพร โตประยูร และ นายอานนท์ นำภา กับพวกรวม ๘ คน เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และก่อนการประชุมที่บริเวณสี่แยกปทุมวันถึงสถานเอกอัครราชทูตเยอรมนีประจำประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เข้าร่วมการประชุมดังกล่าวด้วย

รายละเอียดปรากฏตามสำเนารายงานการตรวจสอบขององค์กรสิทธิชนแลบของนายยั้งชีพ อัจฉา นนท์ พร้อมคำแปลภาษาไทย เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๖

๒.๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒

เมื่อระหว่างช่วงเดือน ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ได้ร่วมกันใช้เพกาซัสสปายแวร์สอดแนม เจาะเข้าระบบและเข้าถึงข้อมูลในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นโทรศัพท์มือถือยี่ห้อแอปเปิล รุ่นไอโฟน และใช้กับหมายเลขโทรศัพท์มือถือหมายเลข (+๖๖) ๐๘๔-๑๔๐-๔๒๔๓ อันเป็นระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตั้งรหัสผ่าน และมีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยไม่ได้รับอนุญาตไว้ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับอีเมลล์แจ้งว่า โทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ กำลังถูกโจมตีจากระยะไกลโดยผู้โจมตีที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ (STATE-SPONSORED ATTACKERS) ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้จัดให้มีการตรวจสอบโทรศัพท์มือถือโดยองค์กรที่มีชื่อว่า “สิทธิชนแล็บ” ซึ่งเป็นคณะผู้วิจัยเรื่องเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา นโยบายและการมีส่วนร่วมทางกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยี การสื่อสาร สิทธิมนุษยชน และความมั่นคงในระดับโลก (Global Security) ของ Munk School of Global Security and Public Policy ที่อยู่ใน University of Toronto ในประเทศแคนาดา

ผลการตรวจสอบ ปรากฏว่าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้ถูกลักลอบติดตั้งเพกาส์สปายแวร์ เพื่อเจาะระบบและเข้าถึงข้อมูลอย่างน้อย ๕ ครั้ง โดยมีรายละเอียด คือ

๒.๓.๑ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ภายหลังจากที่มีการชุมนุมที่บริเวณสำนักงานใหญ่ธนาคารไทยพาณิชย์ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และการชุมนุม “ปลดอาวุธ ศักดินาไทย” ที่บริเวณสถานีรถไฟฟ้าวัดพระศรีมหาธาตุถึงกรมทหาราบที่ ๑๑ มหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ อีกทั้ง ช่วงเวลาดังกล่าว ยังเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับช่วงที่มีการชุมนุมทางการเมืองโดยกลุ่มต่างๆ หลายครั้ง เช่น การจัดการชุมนุมโดยคณะราษฎร ที่บริเวณห้าแยกลาดพร้าวในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ และการจัดงานเสวนา “ยกเลิก ๑๑๒ สิ แล้วเราจะเล่าให้ฟัง” โดยกลุ่มแนวร่วมธรรมศาสตร์และการชุมนุมร่วมกับ Mob Fest ที่บริเวณอนุสรณ์สถาน ๑๔ ตุลา เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ เป็นต้น

๒.๓.๒ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ภายหลังจากที่มีการชุมนุมหลายบริเวณในวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ รวมถึงการชุมนุมโดยกลุ่มแนวร่วมธรรมศาสตร์และการชุมนุมร่วมกับ Mob Fest และการจัดงานเสวนา “ยกเลิก ๑๑๒ สิ แล้วเราจะเล่าให้ฟัง” ที่บริเวณอนุสรณ์สถาน ๑๔ ตุลา

๒.๓.๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ก่อนที่จะมีการชุมนุมครบรอบ ๑ ปี ยาวชนปลดแอก ที่บริเวณอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย กรุงเทพมหานคร

๒.๓.๔ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ก่อนที่จะมีการชุมนุมครบรอบ ๑ ปี ยาวชนปลดแอก ที่บริเวณอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย กรุงเทพมหานคร

๒.๓.๕ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ เป็นการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถูกควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำพิเศษพิเศษกรุงเทพ และการเจาะเข้าโทรศัพท์มือถือของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวเกิดขึ้นภายหลังจากที่มีการเคลื่อนไหวในเฟซบุ๊กส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้มีการเผยแพร่ข้อความและสถานการณ์ภายในเรือนจำ และกรมราชทัณฑ์ได้มีการขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจสอบบัญชีเฟซบุ๊กดังกล่าว

รายละเอียดปรากฏตามสำเนารายงานการตรวจสอบขององค์กรสิทธิชนแลบของนายอานนท์ นักราพร้อมคำแปลภาษาไทย เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๗

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอเรียนต่อศาลว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นประชาชนที่ออกมาใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งสิทธิเสรีภาพที่ประชาชนพึงได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญภายใต้ระบอบประชาธิปไตยมาอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโครงการอินเทอร์เน็ตเพื่อกฎหมายประชาชน (iLaw) โดยก่อนหน้านี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโครงการดังกล่าว ตั้งแต่การเกิดรัฐประหารโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่นำโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายที่ออกโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ทั้งประกาศ และ

คำสั่งของหัวหน้า คสช. หรือคำสั่งหัวหน้า คสช. ที่รู้จักกันในนาม “มาตรา ๔๔” รวมทั้งการออกพระราชบัญญัติโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่มาจากการแต่งตั้งทั้งหมดรวมแล้ว ๔๔๔ ฉบับ รวมทั้งมีส่วนในการวิพากษ์วิจารณ์ผลกระทบของกฎหมายดังกล่าว รวมถึงติดตามสังเกตการณ์สถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศไทย โดยเฉพาะการจำกัดเสรีภาพในการแสดงออก ทำและเผยแพร่รายงานการละเมิดสิทธิเสรีภาพประจำปี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงปี ๒๕๖๓-๒๕๖๖ ซึ่งเป็นช่วงที่มีการชุมนุมที่มีผลมาจากความล้มเหลวในการบริหารราชการแผ่นดินภายใต้รัฐบาลของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีส่วนร่วมในการใช้เสรีภาพในการแสดงออกและเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธอีกหลายครั้ง จนทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถูกรัฐบาลติดตามความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง รวมถึงถูกเพิกาชัสสพายแวร์เจาะเข้าระบบปฏิบัติการของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างน้อย ๑๐ ครั้ง ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ร่วมแสดงออกทางการเมืองหรือใช้สิทธิมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อเรียกร้องสิ่งที่แตกต่างจากรัฐบาลของพล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา

ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ประกอบอาชีพเป็นทนายความที่ศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน และเป็นนักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิมนุษยชน โดยภายหลังการสลายการชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยเพื่อต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช. หรือกลุ่มคนเสื้อแดง) เมื่อปี ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้เป็นทนายความให้กับกลุ่มแนวร่วมดังกล่าวที่ถูกดำเนินคดีจากการชุมนุมเมื่อปี ๒๕๕๓ และภายหลังการรัฐประหารโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ นำโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ก็มีส่วนร่วมในการเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อต่อต้านคณะรัฐประหาร และวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังได้เป็นทนายความให้ศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน เพื่อให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ถูกดำเนินคดีทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงปี ๒๕๖๓ ถึงปี ๒๕๖๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญ จนทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับรางวัลจรรยาวัช ทองสินธุ์ เพื่อประชาธิปไตย ประจำปี ๒๕๖๓ โดย สภานักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี ๒๕๖๓ และรางวัลคังจุงเพื่อสิทธิมนุษยชน ประเทศเกาหลีใต้ เมื่อปี ๒๕๖๔

ข้อเท็จจริงดังกล่าว จะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ได้ใช้เพิกาชัสสพายแวร์เจาะเข้าระบบปฏิบัติการของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองในช่วงเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองที่เป็นการวิพากษ์วิจารณ์การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา มาโดยตลอด โดยมีลักษณะเป็นไปเพื่อพยายามสืบหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองหรือเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคลที่มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ที่เจ้าหน้าที่รัฐได้มีความพยายามในการสืบหาข้อมูลการเคลื่อนไหวของบัญชีเฟซบุ๊กส่วนตัว ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ อยู่ในระหว่างถูกควบคุมตัวอยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพ การกระทำดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ได้ร่วมกันใช้เพิกาชัสสพายแวร์โดยมีเจตนาไม่สุจริต หาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการชุมนุมหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสนับสนุนการเคลื่อนไหวทาง

การเมืองของประชาชนหรือติดตามการเคลื่อนไหวออนไลน์ของนักเคลื่อนไหวทางการเมือง รวมถึงผู้ฟ้องคดีทั้งสอง โดยมุ่งเน้นไปเพื่อจำกัดสิทธิเสรีภาพในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

ข้อ ๕ การกระทำของเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้นำเรียนต่อศาลข้างต้น เป็นการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย เป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีกระทบต่อสิทธิเสรีภาพและทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเสียหาย ด้วยเหตุดังต่อไปนี้

๕.๑ การใช้เพกาศัสสพายแวร์ไม่ได้เป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะและเป็นการจำกัดสิทธิในความเป็นอยู่ตามมาตรา ๓๒ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ จนเกินจำเป็น

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๒ บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว โดยการใดๆ อันเป็นการจำกัดสิทธิหรือละเมิดหรือกระทบสิทธิดังกล่าว หรือนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ จะกระทำไดก็ต่อเมื่อมีอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และจะต้องกระทำการดังกล่าวเท่าที่จำเป็นและเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ช่วงเวลาเดียวกันกับที่เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ได้ร่วมกันใช้เพกาศัสสพายแวร์เพื่อเจาะเข้าระบบ สอดแนม เข้าถึง และกระทำเพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล คือ รหัสผ่าน ข้อความ ข้อมูลการเชื่อมต่อ (NETWORK DETAILS) อีเมลล์ ประวัติการสนทนา ประวัติการเข้าถึงเว็บไซต์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ (SOCAIL NETWORK) รูปถ่ายและวิดีโอ ตำแหน่งที่อยู่ (GPS) ปฏิทิน และรายชื่อผู้ติดต่อ รวมถึงควบคุมและเปิดไมโครโฟนหรือกล้อง บันทึกเสียง จับภาพหน้าจอ บันทึกการสนทนาผ่านโทรศัพท์มือถือ และเข้าถึงไฟล์ข้อมูลต่างๆ ได้อีกด้วย รวมถึงส่งและทำสำเนาข้อมูลของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง เป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อแสดงความไม่เห็นด้วยกับการบริหารราชการแผ่นดินที่ล้มเหลว ผิดพลาด ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสองก็ได้ออกมามีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ กรณีชี้ให้เห็นว่า การใช้เพกาศัสสพายแวร์โดยเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ มีเจตนาเพื่อสอดแนมการเคลื่อนไหวทางการเมืองของประชาชนโดยชัดแจ้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะจำกัดหรือขัดขวางการใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและการชุมนุมโดยสงบซึ่งได้รับคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ นอกจากนี้ ยังไม่ปรากฏพฤติการณ์ใดๆ ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้กระทำการใดๆ อันจะเข้าข่ายหรือควรเชื่อว่าจะเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ ทั้งยังไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีพฤติกรรมที่เข้าข่ายหรือควรเชื่อว่าจะกระทำความผิดกฎหมายใดๆ อันอาจเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ สามารถใช้เพกาศัสสพายแวร์เพื่อเจาะเข้าระบบ สอดแนม เข้าถึง และกระทำเพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล คือ รหัสผ่าน ข้อความ ข้อมูลการเชื่อมต่อ (NETWORK DETAILS) อีเมลล์ ประวัติการสนทนา ประวัติการเข้าถึงเว็บไซต์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ (SOCAIL NETWORK) รูปถ่ายและวิดีโอ ตำแหน่งที่อยู่ (GPS) ปฏิทิน และรายชื่อผู้ติดต่อ รวมถึงควบคุมและเปิดไมโครโฟนหรือกล้อง บันทึกเสียง จับภาพหน้าจอ บันทึกการสนทนาผ่านโทรศัพท์มือถือ และเข้าถึงไฟล์ข้อมูลต่างๆ ได้อีกด้วย รวมถึงส่งและทำสำเนาข้อมูลของผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นเพียง

ประชาชนที่ออกมาใช้สิทธิเสรีภาพในการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามครรลองของระบอบประชาธิปไตยซึ่งอยู่ภายใต้กรอบที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ และกฎหมายระหว่างประเทศที่รัฐไทยมีพันธกรณีต้องเคารพและปฏิบัติตามทุกประการ การเคลื่อนไหวทางการเมืองของผู้ฟ้องคดีทั้งสองนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นการแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต เป็นการใช้สิทธิของประชาชนและช่องทางการมีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญ หรือการใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ไม่ได้มีพฤติการณ์ใดๆ ที่อาจเป็นภัยต่อความเป็นอยู่ของชาติหรือส่งผลเสียต่อสังคมโดยรวม การที่เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ได้ร่วมกันใช้เพกาศัสสพายแวร์ต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงเป็นการกระทำโดยปราศจากอำนาจตามกฎหมาย และยังเป็นกรณีที่ไม่ใช่เหตุและความจำเป็นในการใช้เพกาศัสสพายแวร์ต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง อีกทั้ง เนื่องจากเพกาศัสสพายแวร์มีคุณสมบัติสามารถควบคุมการทำงานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และสามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลได้อย่างไม่มีข้อจำกัด เช่น เข้าถึงตำแหน่งที่อยู่ รูปภาพ และรายชื่อผู้ติดต่อ เป็นต้น การใช้เพกาศัสสพายแวร์ต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงเป็นการกระทบกระเทือนต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวอย่างร้ายแรงและเกินสัดส่วนและความจำเป็นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้จะเข้าถึงและละเมิดข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง และการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองแล้ว การใช้งานเพกาศัสสพายแวร์ยังทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมดสามารถเข้าถึง “พื้นที่ส่วนตัว” และข้อมูลส่วนตัวในเรื่องอื่นๆ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ที่ไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมืองด้วย เช่น ภาพถ่ายในห้องนอน ภาพถ่ายร่วมกับบุคคลในครอบครัว ภาพถ่ายกิจกรรมในวันพักผ่อน การทำกิจกรรมที่เป็นงานอดิเรกอื่นๆ รวมถึงการทำธุรกิจ การค้า การติดต่อกับลูกค้า หรือการทำธุรกรรมทางการเงินของเจ้าของข้อมูลทั้งหมดด้วย

ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ร่วมกันใช้เพกาศัสสพายแวร์เพื่อสอดแนมและเข้าถึงข้อมูลของผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงเป็นการกระทำที่ขัดต่อมาตรา ๓๒ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ อันถือว่าการกระทำละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัด จึงต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดีทั้งสองอีกประการหนึ่งด้วย

๕.๒ การใช้เพกาศัสสพายแวร์เป็นการใช้เทคโนโลยีเพื่อเข้าถึงระบบและข้อมูลที่ใส่รหัสผ่าน ขัดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น มีวัตถุประสงค์ในการกำหนดมาตรการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ไม่ให้ผู้อื่นที่ไม่ใช่เจ้าของระบบคอมพิวเตอร์หรือเจ้าของข้อมูลคอมพิวเตอร์เข้าถึงระบบหรือข้อมูลดังกล่าวเพื่อทำให้คอมพิวเตอร์ไม่ทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้หรือทำให้ทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ และเพื่อป้องกันการใช้วิธีการใดๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก๊ซ หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือป้องกันการเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นแล้วนำไปใช้เพื่อก่อให้เกิดความเสียหาย โดยตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นไม่ได้มีไว้สำหรับตนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่ง

ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมีได้มีไว้สำหรับตน และตามมาตรา ๘ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดกระทำได้ด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อดักจับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์และ ข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมีได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งการกระทำที่ต้องห้ามตามมาตรา ๕ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ดังกล่าวนั้น หมายความว่ารวมถึงการใช้โปรแกรมหรือเทคโนโลยีในการเจาะเข้าระบบ (HACKING) เช่น เพกาซัสสปายแวร์ ด้วย ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่สามารถตรวจสอบข้อมูลหรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลการจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด อันเป็นหลักฐานหรืออาจใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเพื่อสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยจะต้องยื่นคำร้องขอให้ศาลอนุญาตก่อนทุกครั้ง

อย่างไรก็ดี ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ได้ร่วมกันใช้เพกาซัสสปายแวร์เจาะเข้าระบบปฏิบัติการ เข้าถึงข้อมูลในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และดักเอาข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นข้อมูลส่วนตัวที่มีได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ซึ่งได้มีการใส่รหัสผ่านหรือมาตรการป้องกันบุคคลภายนอกไม่ให้เข้าถึงระบบปฏิบัติการดังกล่าวนี้ได้ โดยการทำงานของเพกาซัสสปายแวร์ได้อาศัยช่องโหว่ของระบบปฏิบัติการของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มุ่งก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์ และแฝงตัวเพื่อเข้าถึงระบบปฏิบัติการและข้อมูลส่วนตัวในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง รวมถึงทำสำเนาข้อมูลดังกล่าวจากทางไกลโดยไม่ได้รับความยินยอม ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อเพกาซัสสปายแวร์ได้เจาะเข้าระบบปฏิบัติการและเข้าถึงข้อมูลในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของเป้าหมายได้ ก็จะสามารถดักจับเอาข้อมูลในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เครื่องเป้าหมายโดยอัตโนมัติและทำสำเนาข้อมูลส่งให้กับผู้ควบคุมและเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ จนกว่าจะถอนโปรแกรมเพกาซัสสปายแวร์ออกจากเครื่องเป้าหมายดังกล่าว การกระทำดังกล่าวของเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ จึงถือเป็นการเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมีได้มีไว้สำหรับตน ตามมาตรา ๕ และถือเป็นการเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมีได้มีไว้สำหรับตน ตามมาตรา ๗ รวมไปถึง ยังเป็นการกระทำได้ด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อดักจับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมีได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

นอกจากนี้ การใช้เพกาซัสโดยเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ดังกล่าว ก็ไม่อาจอ้างได้ว่าเป็นการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้มาซึ่งหลักฐานหรืออาจใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเพื่อสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามมาตรา ๑๘(๖) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ

ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เนื่องจาก ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้เป็นกระทำการใดๆ อันอาจถือได้ว่าเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และไม่เคยถูกแจ้งข้อกล่าวหาหรือดำเนินคดีใดๆ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ในขณะที่มีการใช้เพกาซัสสปายแวร์เจาะเข้าระบบปฏิบัติการของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ทั้งยังไม่ปรากฏว่ามีการยื่นคำร้องขออนุญาตต่อศาลในการใช้เพกาซัสสปายแวร์เข้าระบบปฏิบัติการของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง โดยการใช้เพกาซัสสปายแวร์เข้าเจาะระบบปฏิบัติการอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ย่อมทำให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ สามารถเข้าถึงระบบปฏิบัติการและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้อย่างไม่มีขอบเขต ไม่จำกัดการเข้าถึงเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่ง การกระทำดังกล่าวจึงเป็นละเมิดสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลจนเกินขอบเขตและไม่สัดส่วน

ด้วยเหตุดังกล่าว การกระทำของเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ จึงเป็นการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ขัดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัด จึงต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดีทั้งสองในผลแห่งละเมิดด้วย

ในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น เนื่องจากมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้รัฐมนตรีในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมหรือกำกับให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว แต่รัฐมนตรีในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กลับละเลยอำนาจหน้าที่ ไม่ควบคุมหรือกำกับให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐ กระทำการให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ปล่อยปละละเลยให้มีการใช้เพกาซัสสปายแวร์เพื่อเข้าถึงระบบปฏิบัติการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดต่อมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัด จึงต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดีทั้งสองด้วย

ข้อ ๖ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอเรียนต่อศาลว่า ตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (INTERNATIONAL CIVIL AND POLITICAL RIGHTS – ICCPR) ข้อ ๑๗ ได้รับรองและประกันสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลไว้ โดยบุคคลจะถูกแทรกแซงความเป็นส่วนตัว ครอบครวั เคหสถาน หรือการติดต่อสื่อสารโดยพลการหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ได้ รายละเอียดปรากฏตามคำแปลกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights – ICCPR) เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๘ การจำกัดสิทธิดังกล่าวภายใต้กรอบของกฎหมายระหว่างประเทศนั้น จะต้องกระทำโดยมีกฎหมายให้อำนาจให้กระทำได้โดยชอบ เป็นไปตามหลักความจำเป็นเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์โดยชอบด้วยกฎหมาย และเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน และตามมาตรา ๓๒ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ก็ได้คุ้มครองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคล โดยการจะจำกัดสิทธิดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย สอดคล้องกับหลักความจำเป็น

และต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ อย่างไรก็ตาม การกระทำของเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ตามที่นำเรียนต่อศาลในข้อ ๕. กลับเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดต่อวัตถุประสงค์ หลักเกณฑ์วิธีการตามกฎหมาย และเจตนารมณ์ของกฎหมาย ซึ่งตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติของกฎหมายที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐในการจำกัดสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนบุคคลนั้นจะต้องเป็นไปโดยมีอำนาจตามกฎหมาย และต้องเป็นการกระทำไปเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและได้สัดส่วนเท่านั้นเท่านั้น เพื่อไม่ให้เป็นการกระทบกระเทือนต่อสิทธิในความเป็นอยู่ของประชาชนจนเกินสมควร การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐในการใช้เทคโนโลยีต่างๆ เพื่อได้ซึ่งข้อมูลมาจึงจำเป็นต้องกระทำโดยใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่งยวด การใช้เพกาซัสสปายแวร์เจาะเข้าระบบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองโดยมิชอบด้วยกฎหมายนั้น เป็นการเจาะเข้าระบบอิเล็กทรอนิกส์และทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลได้อย่างไม่มีขอบเขตและไม่จำกัดระยะเวลา ทำให้ระบบปฏิบัติการของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ปลอดภัยและทำให้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสียหาย ซึ่งไม่สามารถซ่อมแซมหรือป้องกันไม่ให้ถูกโจมตีโดยเพกาซัสสปายแวร์ซ้ำได้ เจ้าของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จำเป็นต้องเปลี่ยนอุปกรณ์และเบอร์โทรศัพท์มือถือ แต่ก็ไม่สามารถป้องกันการถูกโจมตีจากเพกาซัสสปายแวร์ได้อย่างเด็ดขาด อีกทั้ง ข้อมูลที่อยู่ในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพการงานหรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นต้องเป็นความลับ เช่น ข้อมูลทางการเงินหรือธนาคาร ข้อมูลการประกอบธุรกิจ บทสนทนาส่วนบุคคล ข้อมูลที่ใช้ในการยืนยันตัวตน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองประกอบอาชีพการงานที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนสังคมและทนายความ ข้อมูลที่เก็บรักษาในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรและการดำเนินโครงการต่างๆ ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่อยู่ส่วนบุคคล ข้อมูลและช่องทางการติดต่อกับบุคลากรที่ประกอบอาชีพในแวดวงเดียวกันหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจการค้า รวมถึงข้อมูลเกี่ยวข้องกับคดีความหรือการดำเนินกระบวนการพิจารณาซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นทนายความในคดี เป็นต้น จึงสมควรที่จะถูกจัดเก็บอย่างปลอดภัย โดยหากข้อมูลดังกล่าวได้รับการเข้าถึงโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ย่อมก่อให้เกิดความเสี่ยงและอาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง รวมถึงบุคคลใกล้เคียงผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้

การใช้เพกาซัสสปายแวร์เจาะเข้าระบบและสอดแนมการเคลื่อนไหวของผู้ฟ้องคดีทั้งสองนั้นยังก่อให้เกิดผลเป็นการจำกัดเสรีภาพในการแสดงออกของบุคคล เนื่องจาก เจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ สามารถติดตามการแสดงความคิดเห็นหรือการเคลื่อนไหวของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่สามารถใช้เสรีภาพในการแสดงออกอย่างเป็นอิสระได้ จึงเป็นการกระทบต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีทั้งสองตามมาตรา ๓๒ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมถึงยังกระทบและจำกัดสิทธิเสรีภาพอื่นๆ อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง เช่น เสรีภาพในการแสดงออกตามมาตรา ๓๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ เสรีภาพในการติดต่อสื่อสารตามมาตรา ๓๖ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ และเสรีภาพในการเดินทางและเลือกถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๓๘ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมถึง

สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวและเสรีภาพในการแสดงออกตามมติการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง โดยมีขอบด้วยกฎหมาย เกินจำเป็น และไม่ได้สัดส่วน ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่สามารถใช้สิทธิเสรีภาพดังกล่าวได้อย่างเต็มที่ อันเป็นการทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเสียหายอีกด้วย

นอกจากนี้ การกระทำของเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ที่ร่วมกันใช้สลายแอร์เพื่อเจาะระบบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนโดยไม่ได้ได้รับความยินยอมในลักษณะตามฟ้องนั้น ก็มุ่งเข้าไปที่กลุ่มบุคคลที่ออกมาเคลื่อนไหวทางการเมือง วิชาทวิจรรย์การทำงานของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา และเรียกร้องให้มีการบังคับใช้กฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดินที่สอดคล้องกับหลักประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนเป็นการเฉพาะ โดยเฉพาะในช่วงที่มีการเคลื่อนไหวทางการเมือง การกระทำดังกล่าว จึงเป็นการกระทำที่เลือกปฏิบัติโดยมีเจตนาเพื่อละเมิดสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวและริดรอนเสรีภาพในการแสดงออกและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่สามารถใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญได้โดยปราศจากการแทรกแซงจากเจ้าหน้าที่รัฐ อันเป็นการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายและกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีทั้งสองจนเกินจำเป็นและไม่ได้สัดส่วน

เมื่อเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ กระทำการโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานทางปกครอง และในฐานะต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ จึงต้องรับผิดชอบในผลละเมิดซึ่งเจ้าหน้าที่ได้กระทำในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กล่าวคือ

๖.๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ในสังกัด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ จะต้องระงับการใช้เพกาซัสสลายแอร์เพื่อสอดแนม เจาะเข้าระบบ และเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฟ้องคดีทั้งสองอีก รวมถึงต้องเปิดเผยข้อมูลการใช้เพกาซัสสลายแอร์และส่งมอบข้อมูลที่ได้จากการใช้เพกาซัสสลายแอร์คืนแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง โดยจะต้องลบข้อมูลดังกล่าวออกจากฐานข้อมูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ในสังกัดและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙

๖.๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ ต้องร่วมกันรับผิดชอบเยียวยาขาดใช้ความเสียหายอันเกิดจากการกระทำละเมิดในหน้าที่ อันเป็นการละเมิดสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวและสิทธิเสรีภาพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เสรีภาพในการแสดงออก เสรีภาพในการเดินทาง และเสรีภาพในการติดต่อสื่อสาร อันล้วนแล้วแต่เป็นสิทธิเสรีภาพอันได้รับความคุ้มครองภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมถึงการกระทำละเมิดในหน้าที่ดังกล่าวยังเป็นเหตุทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเสียหายจากการที่ระบบปฏิบัติการและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเสียหาย ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของผู้ฟ้องคดีทั้ง ๒ ในส่วนนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอเรียกค่าเสียหาย คนละ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปีนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ จะชำระแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสร็จสิ้น

๖.๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ ต้องร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายต่อจิตใจของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง เนื่องจาก การกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองต้องหวาดระแวง วิตกกังวลว่าจะถูกเพิกถอนยศส่วยแวม์เข้าระบบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ในส่วนนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอเรียกค่าเสียหายคนละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปีนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ จะชำระแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสร็จสิ้น

ข้อ ๗ ด้วยเหตุผล ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีขอเรียนต่อศาลปกครองว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ตามที่บรรยายฟ้องข้างต้น อันเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเสียหายอย่างมีนัยสำคัญ เป็นการกระทำที่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลอย่างร้ายแรง เกินจำเป็น และไม่ได้สัดส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว อันเป็นสิทธิเสรีภาพที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญและยังเป็นสิทธิที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพอื่นๆ อันเป็นรากฐานสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การกระทำดังกล่าวจึงกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีทั้งสองอย่างมีนัยสำคัญ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีตามกระบวนการยุติธรรมทางปกครองและวางบรรทัดฐานในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ฟ้องคดี และป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนในลักษณะเช่นนี้ต่อไป

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ

ผู้รับมอบอำนาจผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

(นายอภิรักษ์ นันทเสรี)

ลงชื่อ

ผู้รับมอบอำนาจผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

(นางสาวฉัตรมณี ไตรสนธิ)

คำขอท้ายฟ้อง

ข้อ ๑. ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ในสังกัด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ จะต้องระงับการใช้เพกาซัสสปายแวร์เพื่อสอดแนม เจาะเข้าระบบ และเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฟ้องคดีทั้งสองอีก รวมถึงต้องเปิดเผยข้อมูลการใช้เพกาซัสสปายแวร์และส่งมอบข้อมูลที่ได้จากการใช้เพกาซัสสปายแวร์คืนแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง โดยจะต้องลบข้อมูลดังกล่าวออกจากฐานข้อมูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๗ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ในสังกัด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙

ข้อ ๒. ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ ต้องร่วมกันรับผิดชอบเยียวยาชดใช้ความเสียหายอันเกิดจากการกระทำละเมิดในหน้าที่ อันเป็นการละเมิดสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวและสิทธิเสรีภาพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เสรีภาพในการแสดงออก เสรีภาพในการเดินทาง และเสรีภาพในการติดต่อสื่อสาร อันล้วนแล้วแต่เป็นสิทธิเสรีภาพอันได้รับความคุ้มครองภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมถึงการกระทำละเมิดในหน้าที่ดังกล่าวยังเป็นเหตุทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเสียหายจากการที่ระบบปฏิบัติการและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเสียหาย ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของผู้ฟ้องคดีทั้ง ๒ ในส่วนนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอเรียกค่าเสียหาย คนละ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปีนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ จะชำระแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสร็จสิ้น

ข้อ ๓. ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ ต้องร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายต่อจิตใจของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง เนื่องจาก การกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองต้องหวาดระแวง วิตกกังวลว่าจะถูกเพกาซัสสปายแวร์เจาะเข้าระบบ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ในส่วนนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอเรียกค่าเสียหายคนละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปีนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ จะชำระแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสร็จสิ้น

ข้อ ๔. ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๘ รับผิดชอบชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดีทั้งสองด้วย

ลงชื่อ ผู้รับมอบอำนาจผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
(นายอภิรักษ์ นันทเสรี)

ลงชื่อ ผู้รับมอบอำนาจผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
(นางสาวฉัตรมณี ไตรสนธิ)